

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 26C/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121527817
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethöová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:6121527817.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v konaní vedenom pred samosudkyňou JUDr. Naďou Pethöovou v právnej veci žalobcu: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00603481, Primaciálne námestie, Bratislava, proti žalovaným: 2/ Z. Š., T. XX.XX.XXXX, H. Y. XXX, D. H., 4/ Z. Z. Š., T. XX.XX.XXXX, H. Y. XXX, D. H., obaja zastúpení: JUDr. Ondrej Bartošovič, advokát, Pázmáňa 2020/30, Šaľa, o zaplatenie 8764,42 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanému 2/ a žalovanému 4/ priznáva 100% náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou súdu dňa 27.10.2021 žalobca žiadal súd, aby žalovaným pôvodne v 1/ až 4/ rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 8764,42 eur s príslušenstvom v podobe úroku z omeškania z právneho dôvodu nezaplatených úhrad spojených s užívaním bytu a nájomného v podobe bezdôvodného obohatenia.

2. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania vo veci dňa 02.02.2022 vydal platobný rozkaz č.k. 23Up/1768/2021-0, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaní v 2/ a 4/ rade podali proti platobnému rozkazu riadne a včas odpor. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom konania nie je plnenie nedielne, vzhľadom na absenciu odporu podaného žalovanými 1/ a 3/ má platobný rozkaz účinky právoplatného a vykonateľného rozhodnutia a predmetom konania tak zostáva žalovaná povinnosť plnenia už len voči žalovaným 2/ a 4/ vo vzťahu ku ktorým vydaný platobný rozkaz účinky právoplatného a vykonateľného rozhodnutia nenadobudol.

4. Žalovaní 2/ a 4/ žiadali žalobu zamietnuť.

5. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán sporu, nájomnou zmluvou, určením nájomcu, protokolom o prevzatí bytu, evidenčným listom, výpoveďou z nájmu, žiadosťou o obnovenie nájmu, rodnými listami, zápisnicou z obhliadky bytu, rozsudkom č.k. 8Co/378/2016-106, zmenou zálohových platieb, predpisom za služby, ostatnými listinnými dôkaznými prostriedkami, na základe čoho dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:

6. Zo žaloby a vyjadrení žalobcu vyplynulo, že žalobca je vlastníkom 1 - izbového bytu č. X, I. kategórie, nachádzajúceho sa na prízemní bytového domu na ulici M.Č. č. XX v H.. Rozhodnutím žalobcu zn. ZPB:97/2002 zo dňa 04.12.2002 - Určenie nájomcu boli žalovaný 1) a žalovaná 2), 5-členná domácnosť, určená za nájomcov predmetného bytu. Dňa 13.12.2002 uzavrel žalobca so žalovaným 1) a žalovanou

2) nájomnú zmluvu, na základe ktorej sa stali nájomcami uvedeného bytu. Doba nájmu bola dohodnutá na dobu určitú, a to 3 roky, od 13.12.2002 do 13.12.2005, s tým, že uplynutím uvedenej doby nájmu sa nájom automaticky zmení na dobu neurčitú. Nakoľko žalovaný 1) a žalovaná 2) neuhrádzali nájomné a úhrady za služby spojené s užívaním bytu riadne a včas za čas dlhší ako 3 mesiace, dal im žalobca dňa 23.03.2007 výpoveď z nájmu bytu z dôvodu hrubého porušenia povinností vyplývajúcich z nájmu bytu. Žalovanému 1) bola výpoveď doručená dňa 16.04.2007, žalovanej 2) bola výpoveď doručená dňa 16.05.2007, výpovedná lehota tak uplynula dňa 31.08.2007. Žalovaný 1), žalovaná 2), žalovaný 3) a žalovaný 4) byt po skončení výpovednej doby užívali bez právneho dôvodu a za jeho užívanie neplatili. K dobrovoľnému odovzdaniu bytu na základe výziev žalobcu MAGS ONN 33712/2007/498070 zo dňa 28.09.2007, MAGS ONN 33712/2007, 14472/2008/36397 zo dňa 11.02.2008, MAGS ONN 33712/2007, 84645/14472/2008 zo dňa 21.04.2008 a MAGS ONN 31647/2009/5692 zo dňa 09.02.2009 nedošlo, preto žalobca podal na Okresný súd Pezinok návrh na začatie konania o vypratanie bytu. Okresný súd Pezinok rozsudkom sp.zn. 4C/756/2008-116 zo dňa 30.10.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co/109/2014-136 zo dňa 11.03.2015, návrhu žalobcu na vypratanie vyhovel. Žalovaný 1) a žalovaná 2) si svoju povinnosť uloženú im rozhodnutím súdu nespĺnili, preto žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie a byt bol exekučne vypratán dňa 28.02.2018 súdnym exekútorom N.. Z. Q., č.k. 035EX 40/17. Žalobca sa taktiež na Okresnom súde Bratislava II domáhal voči žalovanému 1), žalovanej 2) a žalovanému 3) zaplatenia úhrad za užívanie bytu bez právneho dôvodu vrátane nákladov spojených s užívaním a správou bytu za obdobie 11/2010 - 12/2013. Súd rozsudkom sp.zn. 50C/263/2014-86 zo dňa 12.02.2016, ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/378/2016-106 zo dňa 13.06.2017 potvrdený, rozhodol, že žalovaný 1), žalovaná 2) a žalovaný 3) sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi uhradiť sumu v celkovej výške 6.587,09 Eur spolu s príslušenstvom. V súčasnosti je uvedený nárok žalobcu vymáhaný v exekučnom konaní vedenom exekútorom N.. Z. Q.B., č.k. 035EX 41/17. Počet osôb žijúcich s nájomcami v spoločnej domácnosti vyplýva z rozhodnutia žalobcu zn. ZPB:97/2002 zo dňa 04.12.2002 - Určenie nájomcu - 5 členná domácnosť, z evidenčných listov zo dňa 27.09.2004 a dňa 02.02.2009, ako aj zo žiadosti o obnovenie nájmu zo dňa 05.11.2007, odvolania sa k výzve o odovzdanie bytu zo dňa 06.05.2008 a zápisnice z obhliadky bytu č. X na M. O.. č. XX v H.slave zo dňa 16.10.2013. Rovnako tak uvedená skutočnosť vyplýva z vyššie uvedených rozhodnutí príslušných súdov. Nakoľko žalovaní po uplynutí doby nájmu neplatili úhrady za užívanie bytu bez právneho dôvodu a za služby, riadne a včas, za toto obdobie došlo z ich strany k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. Výšku bezdôvodného obohatenia určil žalobca ako výšku obvyklého nájomného a skutočných nákladov na služby v rozhodnom období. Majetkovú hodnotu v uvedenom zmysle totiž získal (obohatal) nielen ten, komu sa zvýšili aktíva alebo znížili pasíva, ale aj ten, komu sa neznížili aktíva, hoci by sa inak - pokiaľ by existoval právny dôvod plnenia - jeho majetkový stav zmenšil, pretože za prijímané plnenie by musel poskytovať náhradu. O plnenie bez právneho dôvodu ide preto tiež v prípade užívania bytu bez nájomnej či inej zmluvy alebo iného titulu. Keďže príjemcovia takéhoto plnenia nie sú vzhľadom na povahu plnenia schopní vrátiť ho, sú povinní nahradiť bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady v zmysle § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle čl. IV ods. 1 nájomnej zmluvy výška nájomného je stanovená podľa Opatrenia MF SR č. R-1/2001 zo dňa 26.01.2001. Mesačné nájomné predstavovalo sumu 47,18 Eur. V zmysle čl. IV ods. 2 nájomnej zmluvy je nájomca povinný po celú dobu trvania nájmu uhrádzať mesačne najneskôr do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca prenajímateľovi nájomné, ako aj zálohy na poskytovanie plnenia spojeného s užívaním bytu (služby). Výška ročnej i mesačnej úhrady za nájom bytu a predpokladov za služby je uvedená v evidenčnom liste zo dňa 27.09.2004 a dňa 02.02.2009. Zmeny zálohových platieb za služby spojených s užívaním bytu boli žalovanému 1) oznámené listami zo dňa 21.05.2013 (zmena od 01.06.2013), zo dňa 01.06.2015 (zmena od 01.06.2015), zo dňa 29.06.2016 (zmena od 01.07.2016) zo dňa 11.05.2017 (zmena od 01.01.2017) a zo dňa 29.06.2017 (zmena od 01.06.2017). Vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2014 - 31.12.2014 sa žalobcovi vrátilo dňa 21.07.2015 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, lehota na plnenie tak uplynula dňa 05.08.2015. Vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2015 - 31.12.2015 bolo žalovanému 1) doručené dňa 24.06.2016, žalovaný bol vyzvaný, aby nedoplatok z vyúčtovania služieb uhradil v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, t.j. lehota na plnenie uplynula 09.07.2016. Vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2016 - 31.12.2016 bolo žalovanému 1) doručené dňa 08.06.2017, žalovaný bol vyzvaný, aby nedoplatok z vyúčtovania služieb uhradil v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, t.j. lehota na plnenie uplynula dňa 23.06.2017. Vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2017 - 31.12.2017 a za obdobie od 01.01.2018 - 28.02.2018 nebolo žalovaným doručované z dôvodu vypratania bytu. Listom MAGS OLP 41683/2019/346700 zo dňa 20.05.2019 boli žalovaní vyzvaní, aby uhradili nedoplatok na úhradách za

užívanie bytu za obdobie 01/2014 - 02/2018 a skutočných nákladoch za služby za roky 2014, 2015, 2016 a 2017 v celkovej výške 8.639,84 Eur, a to všetko v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému 1) doručená dňa 12.06.2019 a žalovanému 4) doručená dňa 27.05.2019, žalovaná 2) a žalovaný 3) si zásielku neprevzali v odbernej lehote a tá sa žalobcovi vrátila z poštovej prepravy dňa 12.06.2019. Spolu s nezaplatenými úhradami za užívanie bytu bez právneho dôvodu a skutočnými nákladmi za služby (bezodôvodným obohatením) si žalobca v tomto konaní uplatňuje v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. aj úroky z omeškania. Na úhradách za užívanie bytu bez právneho dôvodu a skutočných nákladoch na služby dlhujú žalovaní žalobcovi sumu vo výške 8.764,42 Eur, čo predstavuje neuhradené: obvyklé nájomné za 01 - 12/2014 12 x 47,18 Eur 566,16 Eur, skutočné náklady na služby za rok 2014 893,55 Eur, obvyklé nájomné za 01 - 12/2015 12 x 47,18 Eur 566,16 Eur, skutočné náklady na služby za rok 2015 1.722,55 Eur, obvyklé nájomné za 01 - 12/2016 12 x 47,18 Eur 566,16 Eur, skutočné náklady na služby za rok 2016 1.828,30 Eur, obvyklé nájomné za 01 - 12/2017 12 x 47,18 Eur 566,16 Eur, skutočné náklady na služby za rok 2017 1.526,46 Eur, obvyklé nájomné za 01 - 02/2018 2 x 47,18 Eur 94,36 Eur, skutočné náklady na služby za 01 - 02/2018 434,56 Eur - spolu: 8.764,42 Eur. Žalobca si v tomto konaní v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. uplatňuje aj úrok z omeškania, ktorého výška je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

7. Žalovaní 2/ a 4/ cestou odporu proti platobnému rozkazu zhodne uviedli, že zo samotnej žaloby nie je zrejmé, na základe čoho žalobca žaluje 4 osoby, keď nájomcovia boli len dvaja, konkrétne rodičia žalovaného v 4.rade Y. Š. a Z. Š.. Z odôvodnenia žaloby nie je vôbec zrejmé, prečo sú automaticky žalované aj ich deti, pričom z predložených listín nemožno takýto právny záver ustáliť. Zároveň vo vzťahu k žalovanému v 4.rade je zarážajúce, že ho žalujú aj za obdobie, keď ešte nebol plnoletý, a teda nemal právnu subjektivitu v pravom zmysle slova, a nebol spôsobilý na právne úkony. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal a neosvedčil, kto v byte v žalovanom období žil, v ktorom období a teda nie je zrejmé, kto za ktoré obdobie zodpovedá. Aj zo záznamu o prehliadke bytu vyplýva, že v byte sa v čase prehliadky nachádzal brat žalovaného v 4.rade s priateľkou, to však neznamená, že v tomto byte žili, a žalobca to nebude mať ani ako dokázať. Už vôbec to nesvedčí o tom, že v danom čase tam žil aj žalovaný v 4.rade Z., ktorého životná cesta je komplikovaná. Rodičia maloletého Z. Z. založili nájomný vzťah v čase, keď mal len 5 rokov, a dokonca nájomná zmluva bola vypovedaná v čase, keď ešte nemal ani 10 rokov. V danom čase nemohol zodpovedať za konanie svojich rodičov, ani nebol spôsobilý rozhodovať o tom, kde, kedy a s kým bude žiť. Zároveň si však spomína, že v byte na ulici M. č. XX žil len v svojom rannom detstve. Ako už bolo uvedené vyššie, jeho životná cesta nebola jednoduchá, a nebol žalovaný ani v predošlých konaniach. Nie je nám teda zrejmé, ako dospel žalobca k tomu, že v rokoch 2014 až 2018 mal užívať predmetný byt bez právneho dôvodu. Pokiaľ si žalovaný v 4.rade spomína správne, tak v roku 2009 sa jeho rodičia (žalovaní v 1. a 2. rade) rozvázali, a v roku 2009 žil v G.. Cez školské prázdniny v roku 2010 sa presťahoval nazad do H., avšak na ulicu C. F. v H. - M., a zhruba do roku 2013 v predmetnom byte žil so svojim „nevlastným otcom“, teda novým partnerom žalovanej v 2.rade, menom H. I.. V tom čase žil s matkou, mladším bratom, mladšou sestrou a nevlastným otcom. Následné roky žil zasa s vlastným otcom, jeho priateľkou a synom v H.- S. a potom vo D. H., avšak nie v byte na M. O., ktorý sa nachádza na S.X. R. v mestskej časti D.Z.. Následne žil u kamaráta V. R. v C., neskôr v T. S., zhruba do roku 2018. Od roku 2018 už žije so svojou partnerkou (v súčasnosti už manželkou) M. Š., s ktorou žije až do dnes. V prípade potreby bude možné, všetky vyššie uvedené osoby aj vypočuť ako svedkov. V nadväznosti na uvedené v prvom rade uvádza, že na základe takejto zmätočnej a nedostatočne odôvodnenej žaloby nemal byť vôbec vydaný platobný rozkaz. Taktiež je potrebné poukázať na to, že v predošlých žalobách, či už na vypratanie bytu, alebo o zaplatenie starších dlhov, nikdy nebol medzi žalovanými pán Z. Z. Š., a žalovaným je až teraz. Je zrejmé, že ak by v rozhodnom čase užíval predmetný byt, bol by ho žalobca žaloval už v predošlých konaniach. Najzávažnejšou skutočnosťou je však fakt, že žalobca žaluje nájomné resp. úhrady za užívanie bytu za obdobie od roku 2014 až do februára 2018. K vyprataniu bytu došlo už dňa 28.02.2018, avšak žaloba bola podaná až dňa 27.10.2021. Samotný žalobca v žalobe jednoznačne vymedzuje, že sa jedná o nárok z bezodôvodného obohatenia. Nakoľko plynie v takomto prípade 2 ročná premlčacia doba, žalovaní v 2. a v 4. rade uplatňujú námietku premlčania ku všetkým splátkam, splatným skôr než 21.10.2019, teda vo vzťahu k celej žalovanej istine. Žalobca tvrdí, že vedel, kto užíva nehnuteľnosť, a teda subjektívna dvojiročná premlčacia doba uplynula najneskôr vo februári 2020, a v súlade s ust. § 100 Občianskeho zákonníka nie je možné nárok z dôvodu premlčania uznať. Vzhľadom na skutočnosť,

že žaloba je nedôvodná, zmätočná a riadne neodôvodnená, a samotný nárok je premlčaný, máme za to, že je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť.

8. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

9. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

11. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

12. Predmetom konania je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovanými 2/ a 4/ podľa ust. § 451 ods. 1 a 2 OZ, ktorý právny dôvod je vymedzený žalobcom jednoznačne.

13. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a zároveň medzi stranami sporu nebol spor o tom, že žalobca je vlastníkom 1 - izbového bytu č. X, I. kategórie, nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu na ulici M.Č. č. XX v H.. Rozhodnutím žalobcu zn. ZPB:97/2002 zo dňa 04.12.2002 - Určenie nájomcu boli žalovaný 1) a žalovaná 2), 5-členná domácnosť, určení za nájomcov predmetného bytu. Dňa 13.12.2002 uzavrel žalobca so žalovaným 1) a žalovanou 2) nájomnú zmluvu, na základe ktorej sa stali nájomcami uvedeného bytu. Doba nájmu bola dohodnutá na dobu určitú, a to 3 roky, od 13.12.2002 do 13.12.2005, s tým, že uplynutím uvedenej doby nájmu sa nájom automaticky zmení na dobu neurčitú. Nakoľko žalovaný 1) a žalovaná 2) neuhrádzali nájomné a úhrady za služby spojené s užívaním bytu riadne a včas za čas dlhší ako 3 mesiace, dal im žalobca dňa 23.03.2007 výpoveď z nájmu bytu z dôvodu hrubého porušenia povinností vyplývajúcich z nájmu bytu. Žalovanému 1) bola výpoveď doručená dňa 16.04.2007, žalovanej 2) bola výpoveď doručená dňa 16.05.2007, výpovedná lehota tak uplynula dňa 31.08.2007. Žalovaný 1), žalovaná 2), žalovaný 3) a žalovaný 4) byt po skončení výpovednej doby užívali bez právneho dôvodu a za jeho užívanie neplatili. K dobrovoľnému odovzdaniu bytu na základe výziev žalobcu MAGS ONN 33712/2007/498070 zo dňa 28.09.2007, MAGS ONN 33712/2007, 14472/2008/36397 zo dňa 11.02.2008, MAGS ONN 33712/2007, 84645/14472/2008 zo dňa 21.04.2008 a MAGS ONN 31647/2009/5692 zo dňa 09.02.2009 nedošlo, preto žalobca podal na Okresný súd Pezinok návrh na začatie konania o vypratanie bytu. Okresný súd Pezinok rozsudkom sp.zn. 4C/756/2008-116 zo dňa 30.10.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co/109/2014-136 zo dňa 11.03.2015, návrhu žalobcu na vypratanie vyhovel. Žalovaný 1) a žalovaná 2) si svoju povinnosť uloženú im rozhodnutím súdu nesplnili, preto žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie a byt bol exekučne vypratý dňa 28.02.2018 súdnym exekútorom N.. Z. Q., č.k. 035EX 40/17. Žalobca sa taktiež na Okresnom súde Bratislava II domáhal voči žalovanému 1), žalovanej 2) a žalovanému 3) zaplataenia úhrad za užívanie bytu bez právneho dôvodu vrátane nákladov spojených s užívaním a správou bytu za obdobie 11/2010 - 12/2013. Súd rozsudkom sp.zn. 50C/263/2014-86 zo dňa 12.02.2016, ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/378/2016-106 zo dňa 13.06.2017 potvrdený, rozhodol, že žalovaný 1), žalovaná 2) a žalovaný 3) sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi uhradiť sumu v celkovej výške 6.587,09 Eur spolu s príslušenstvom. V súčasnosti je uvedený nárok žalobcu vymáhaný v exekučnom konaní vedenom exekútorským úradom N.. Z. Q., č.k. 035EX 41/17. V zmysle čl. IV ods. 1 nájomnej zmluvy výška nájomného je stanovená podľa Opatrenia MF SR č. R-1/2001 zo dňa 26.01.2001. Mesačné nájmomné predstavovalo sumu 47,18 Eur. V zmysle čl. IV ods. 2 nájomnej zmluvy je nájomca povinný po celú dobu trvania nájmu uhrádzať mesačne najneskôr do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca prenajímateľovi nájmomné, ako aj zálohy na poskytovanie plnenia spojeného s užívaním bytu (služby). Výška ročnej i mesačnej úhrady za nájom bytu a preddavkov za služby je uvedená v evidenčnom liste zo dňa 27.09.2004 a dňa 02.02.2009. Zmeny zálohových platieb za služby spojených s užívaním bytu boli žalovanému 1) oznámené listami zo dňa 21.05.2013 (zmena od 01.06.2013), zo dňa 01.06.2015 (zmena od 01.06.2015), zo dňa 29.06.2016 (zmena od 01.07.2016) zo dňa 11.05.2017 (zmena od 01.01.2017) a zo dňa 29.06.2017 (zmena od 01.06.2017). Vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2014 - 31.12.2014 sa žalobcovi

vrátilo dňa 21.07.2015 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, lehota na plnenie tak uplynula dňa 05.08.2015. Vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2015 - 31.12.2015 bolo žalovanému 1) doručené dňa 24.06.2016, žalovaný bol vyzvaný, aby nedoplatok z vyúčtovania služieb uhradil v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, t.j. lehota na plnenie uplynula 09.07.2016. Vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2016 - 31.12.2016 bolo žalovanému 1) doručené dňa 08.06.2017, žalovaný bol vyzvaný, aby nedoplatok z vyúčtovania služieb uhradil v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, t.j. lehota na plnenie uplynula dňa 23.06.2017. Vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 01.01.2017 - 31.12.2017 a za obdobie od 01.01.2018 - 28.02.2018 nebolo žalovaným doručované z dôvodu vypratania bytu. Listom MAGS OLP 41683/2019/346700 zo dňa 20.05.2019 boli žalovaní vyzvaní, aby uhradili nedoplatok na úhradách za užívanie bytu za obdobie 01/2014 - 02/2018 a skutočných nákladoch za služby za roky 2014, 2015, 2016 a 2017 v celkovej výške 8.639,84 Eur, a to všetko v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému 1) doručená dňa 12.06.2019 a žalovanému 4) doručená dňa 27.05.2019, žalovaná 2) a žalovaný 3) si zásielku neprevzali v odbernej lehote a tá sa žalobcovi vrátila z poštovej prepravy dňa 12.06.2019. K vyprataniu bytu došlo dňa 28.02.2018.

14. Súd vyhodnotil námietku premlčania vznesenú proti žalovanému nároku žalovanými 2/ a 4/ ako plne dôvodnú. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k vyprataniu bytu došlo dňa 28.02.2018, kedy žalobca mal mať vedomosť o tom, kto sa na jeho úkor mal bezdôvodne obohatiť. Žaloba vo veci bola podaná na súd dňa 27.10.2021, čo je evidentne po uplynutí nielen subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 OZ), ale aj po uplynutí objektívnej 3-ročnej premlčacej doby (§ 107 ods. 2 OZ), ktorá uplynula dňom 28.02.2021. Argumentácia žalobcu v tom zmysle, že vzhľadom na právny charakter žalobcu a dĺžku schvaľovacieho procesu nebolo možné žalobu podať skôr je vo vzťahu k prejednávanej veci irelevantná (schvaľovací proces žalobcu nemá právny účinok v podobe prípadného prerušenia alebo spočívania premlčacej doby). Vzhľadom na premlčanie nároku súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP s poukazom na plný procesný úspech žalovaných 2/ a 4/ vo veci, a teda na právo na 100% náhradu vzniknutých trov konania a trov právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalobca, a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Tmave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.